

Voința Poporului

ORGAN AL »LIGEI APĂRĂRII NAȚIONALE CREȘTINE«

ABONAMENTUL
Pe un an 160 Lei
De jumătate an 80 Lei
Pe trei luni 40 Lei
REDACȚIA ȘI
ADMINISTRAȚIA
ARAD

STRADA HORIA NO. 2.
(Librăria Martin)

ul 7

APARE SĂPTĂMĂNAL SUB CONDUCEREA UNUI COMITET.

Arad, Duminecă 28 Febr. 1926

Orașe pierdute, țară pierdută.

Încă de demult, țara noastră de plugari și păstori pașnici, a căzut în robia străinilor hrăpăreți.

Din sudoarea țărânului și a păstorului român, aceștia și-au înălțat cu palmele noastre de iobagi, cetăți trufase și orașe mândre, în cari veacuri de-arândul au îngrămădit bogății fără de seamăn. Prin firea organizației de stat și astăzi satele sunt aservite orașelor.

Dar, nu numai bunurile materiale ale unei țări trec prin retortele fabricelor dela orașe, ci și sufletul în evoluția lui spre ideal se subtilizează în furnalele de cultură ale orașelor.

Orașele sunt inima și creierul unei țări și un stat național fără orașe de aceleași aspirațiuni, este o organizație hibridă. România fără orașe românești, nu poate exista.

*

Până când, regatul vechiu, în ultimii cincizeci de ani, și-a romanizat orașele sale, cele ale Ardealului, a Bucovinei și a Basarabiei, au rămas încă străine de sufletul țării, în care se găsesc azi. Căci, ce înseamnă biata noastră funcționărie în masa aceea de străini bogați depe vremuri, îmbogățindu-se mereu și astăzi. Ce înseamnă numărul disparent al românilor dela orașe, față de scursorile Rusiei, Galiei și a Ungariei, cari s'au năpustit și se năpustesc mereu și azi asupra noastră.

La noi s'a vândut mai ieftin cetățenia și la marfă ieftină și bună se îmbulzesc mușterii.

*

În această situație ne-am găsit în al șaptelea an după unire în fața constituirii consiliilor comunale. Și spre rușinea noastră, nici într'un oraș din provinciile alipite patriei mune, politicienii noștri nu s'au putut înălța din mocirla meschinărilor. Nici în momentul luptei decisive, aceștia nu și-au putut întinde mâna frățească, ca împreună să fi prezentat o singură listă românească în contra privilegiilor fostelor stăpâniri. Orbiți de ură și interese personale, s'a început licitația intereselor obștești, iar rezultatul dezastruos l-am văzut cu toții.

Pretutindeni, abia au pătruns români în consiliile orășenești, iar în Brașov și Sibiu au biruit în întregime listele săsești-ungurești. Li dăm toată dreptatea deputatului ungur, Zima Tibor din Arad, care a doua zi după alegeri strigă într'un ziar din localitate: N'a învins partidul liberal și n'a căzut opoziția; a biruit partidul maghiar!

În fața acestor stări de lucruri rușinoase, o singură nădejde, ne mai rămâne: puterea de acțiune a Ligii Apărării Naționale Creștine. Aceasta este singura organizație politică, care reprezintă naționalismul integral și care nu cunoaște pactări cu inamicul.

La spatele noastre stau gata de luptă milioanele de țărani, cari au făcut România-Mare. România astăzi încă nu este a românilor, dar prin voința și vitejia neclintită a acestora, ni se va înfăptui în scurt timp idealul în întregime.

La orașe, sunt bogății fără seamăn; — veniți barbari aspri din șesurile scăldate în soare și de prin văgăunile întunecate ale munților! Veniți să cucerim și ce mai avem de cucerit! Să ducem acolo în inima orașelor sufletul nostru românesc și să facem, ca România să fie a românilor!

Tr. Mager.

Partidul liberal și Ungurii.

Concesiune coloniștilor unguri. —

Ungurii din Ardeal au format pretutindeni cartel cu liberalii, cari pentru salvarea situației lor politice măcar la aparență, au consimțit a da imediat ungurilor diferite favoruri și drepturi, cari ating grav existența drepturilor suverane ale Statului.

S'au făcut concesiuni agrare coloniștilor unguri, în urma cărora ar putea obține dela stat 30 jugh. de pământ de familie, plătind un preț foarte redus. Va să zică coloniștii unguri cari în Ungaria au avut 16 jugh. vor mai primi din bunavoința liberalilor pentru voturile lor încă 14 jugh. în total 30 jugh. în timp ce bieților țărani români nu le-au dat nici minimul de 3 jugh. tot prevăzut de legea agrară.

Toate acestea

Cerem ca suveranitatea Statului să nu fie știrbită. Ziarele maghiare exaltează de bucurie și prezintă chestiunea ca niște drepturi eluate dela Statul român și nu date de către un partid politic. Protestăm contra afirmațiilor de felul acesta și cerem restaurarea prestigiului demnității naționale românești și respectarea drepturilor Statului nostru național.

B.

Necesitatea unei solide întocmiri sătești.

Prin înlăturarea latifundiilor și prin micșorarea marelui proprietăți, reforma agrară ne-a dat o nouă și mai potrivită așezare a proprietății noastre sătești și în care astăzi precumpănește proprietatea țărănească. Reforma agrară a dat desigur țăranilor, lipsiți de odinioară, puțința să-și înighebeze o economie proprie care va avea să le producă cele necesare traiului zilnic; în sfârșit înfăptuirea reformei este o operă a M. S. Regelui, care în largul Său spirit de dreptate socială, a crezut de bine a îndulci țăranilor traiul și a-i ridica dela sclăvie la o treaptă mai superioară.

Faptul acesta a schimbat deoparte modul de trai al sateanului iar de altă parte în mod incontestabil că a schimbat structura economică a Statului. Căci trebuie se însemnă că, până la parcelarea latifundiilor România exporta în străinătate incomparabil mult mai multe cereale decât azi, în schimbul cărora ne aduceam aproape tot ce ne lipsea; până chiar și împrumuturile Statului sau creditele comercianților aveau ca supremă garanță: producția pământului.

Fără îndoială se marile proprietăți, cu toate că pământul este poate mai bine cultivat, va trebui să recuască oricine că, producția cerealelor a scăzut simțitor. Formându-se micile gospodării nu se putea ca să lipsească dela fiecare izlăzurile pentru pășunat și fânatele pentru hrana vitelor.

Cum e și foarte firesc, fiecare agricultor pentru gospodăria sa trebuie să aibă vite și întocmirea micilor proprietăți nu se poate altfel înfrîpa. Ori întreținerea vitelor în locul uneltelor agricole, a rupt o însemnată buncă de pământ. Aceasta în sine formează primul obstacol în extragerea maximei producții.

Un alt obstacol îl formează tendința tot mai pronunțată a unor agricultori, cari neobiceiuiți cu munca serioasă, caută să se debaraseze de pământ pentru a apuca pe alte drumuri sau pentru a spori tot mai mult numărul haimanalelor dela orașe. Evident această pornire este dintre cele mai răufăcătoare și ar putea avea urmări nefaste asupra economiei naționale. Nu vrem să spunem că țăranul necondiționat trebuie să stea neclintit lângă coarnele plugului, din contră am fi fericiți să-l vedem năzuind a-și însuși meseriile, cari se află azi în mâini străine, dar am vrea să putem constata că atunci când a părăsit brazda, s'a apucat serios de o meserie rentabilă și nu înmulțește paraziții, cari din nenorocire și așa se află în număr arhi-suficient.

Sporirea haimanalelor dela orașe cu săteni români ar da posibilitate străinilor să pună mâna — și asta o așteaptă — pe proprietățile sătești, pentru ca la un moment dat să ne trezim că nu mai suntem stăpâni nici pe agricultură, o ramură de producție pe cari azi o posedăm.

O altă lacună este, — să o spunem fără încunjur, — lipsa unei culturi raționale. E o lacună pe care o observăm la fiecare pas. Într'adevăr, greua muncă pe care numai țăranul român e aplicat să o presteze, merită să fie pusă cu o chibzuință, care să producă maximul de foloase. Astfel, dela sine se impune îmbunătățirea cultivării pământului. Aici e rostul cărturarilor, cari în majoritate își au originea tot dela țărâni. Ei vor trebui să coboare în sate și să dea povețele trebuincioase.

În primul rând însă preoții și învățătorii, îndrumătorii din vecuri ai plugarilor, au și de data aceasta datoria să-și arunce în cumpănă cuvântul lor. Suntem siguri că cuvântul lor va avea rezultate multumitoare.

Ne exprimăm temerea, — bazată pe oarecari constatări, — că vom pierde proprietatea agricolă și avizăm din timp la măsuri. Nepăsarea ar arăta o greșită înțelegere a lucrurilor și ar putea să ne pună în fața unei situații foarte grele. De aceea e bine să fim cu luare aminte.

At. Motogna.

Confiscare de drapele.

In Arad s'a întâmplat că

ne-au confiscat drapelele cu svastika în ziua de 18 a l. c. în ajunul alegerilor, fiindcă jidanii și jidoviții s'au speriat de drapelele

Luni în 22 intervenind și protestând energic contra acestui uitări de sine, contra acestui act ilegal și rușinos, Dl. prefect al județului a dat ordin ca drapelele confiscate să fie imediat restituite, cea ce s'a și întâmplat. Noi însă declarăm sus și tare că astfel de proceduri ilegale trebuie pedepsite și nu ne mulțumim numai cu revenirea asupra lor. Cei vinovați oricine ar fi ei, să-și ia pedeapsa.

Prețul unui exemplar 3 Lei.

Prin județul Someș

Unde-s vără dracul coada...

S'a dovedit, printr-o cercetare minuțioasă făcută de către organele siguranței statului, că ori de câte ori se descoperă o asociație secretă înjghebată numai cu intențiunea de a jefui, asasina și tulbura ordinea stabilită, ea este alcătuită din jidani și jidoviți. Mai mult chiar: în fruntea contrabandiștilor se află jidani; dacă un funcționar public comite un abuz, cercetându-se se stabilește cu precizie că l-a făcut la îndemnul unui vlăstar al lui Iuda; în general orice ilegalitate s'ar comite în detrimentul mulțimei și orice potlogărie s'ar descoperi, se știe dinainte că autorii acelor trebuie să fie jidani.

Pentru oamenii de bunăcredință această verificare oficială e destul de convingătoare; pentru noi cari cunoaștem mentalitatea jidanilor n'are nici o însemnătate.

Zi cu zi, numele potlogarilor jidani și jidoviți le trecem, în ordinea venită, în registrele noastre pentru că la timpul răfueii să nu-i pierdem din vedere. Adevărul vorbind, avem în grijă pe toți stegarii democrației cu caftan, sunt însă unii dintre aceștia cărora le purtăm o grijă deosebită și cărora în ziua scadenței avem de gând să le majorăm plata în raport cu binefacerile lor.

Până aici nimic deosebit de aceea, ce de atâtea ori am spus. Incredințați că n'avem mult timp de așteptat până la ziua răfueii facem pregătirile necesare.

O latură a problemei ar fi aceea expusă mai sus, o altă latură e aceea pe care o vom înșira mai jos.

Anume: hoardele de potlogari, fără urmă de instinct omenesc, pentru a împlini prescripțiile talmudice, nu se sinchiesc a atenta la viața bunilor creștini. Într'adevăr, în comuna Reteag din județul Someș — scrie „Infrățirea Românească” — deja al zecelea creștin a murit după ce a consumat vinars ostrăvit la o crăsmă jidovească. Autoritățile, ca în toate cazurile, anchetează și suntem siguri, alături de „Infrățirea Românească” că jidanul va continua a otrăvi creștinii.

De notat că în județul Someș jidanii profitând de păcătoasa toleranță a autorităților noastre și-au creiat o mică Palestină. Cu toții trăesc din vinderea beuturilor otrăvitoare.

Toate merg până la un punct, mai mult nu trebuie să se perpetueze această stare. Zece oameni, despre câți se știe, să-i răpuie un jidan e prea mult. De aceea am socotit necesar, înainte de a pleca noi să împărțim dreptate în comuna Reteag, să rugăm autoritățile să aplice sancțiuni, pe cari să le cunoaștem și noi. Aceasta cu atât mai mult, cu cât se poate că noi când vom aplica pedeapsa, să depășim prevederile legale tocmai în defavorul jidanului criminal de meserie.

At. M.

Românii

Boicotați jidanii și toate prăvăliile și birourile lor!

Ursita nemiloasă.

Soartea a fost vitreagă în toate timpurile cu noi Români.

Istoria poporului nostru este plină de urgiile, cărora viacuri dearândul a trebuit să le ținem piept, spre a ne putea păstra ca neam până astăzi.

Viacuri după viacuri strămoșii noștri au fost zidul de apărare, de care s'au isbit și s'au sfărâmat valurile hoardelor barbare fără de număr dinspre Răsărit. Viacuri întregi strămoșii noștri au înfruntat urgia acestor valuri, și le-au ținut piept cu vitejie, pentru ca popoarele Apusului, acelea cari se încumetă astăzi a ne bate nouă din picior, să poată trăi și propăși în pace.

Și nu se isprăviseră încă bine năvălirile barbarilor dinspre Răsărit, când de la Miză-ză se iviră ostile neînvinselor ale Semilunei turcești. Tot nouă ne-a fost dat să înfrângem și această nouă urgie, slujind de pavăză Europei civilizate din Apus, care datorită nouă a putut să ajungă la înflorirea și puterea de astăzi.

Luptele Voevozilor Munteniei și Moldovei cu ostile păgâne ale Turcilor umplu cele mai glorioase pagini ale istoriei noastre; ele au ținut în loc câteva viacuri propășirea bravului popor al țării surori, dar n'au putut să-l clinească de pe pământul strămoșesc și nici să-l înstrăineze ființa.

Dumnezeu s'a îndurat de noi și ni-a trimis pe domnitorul Alexandru-Cuza, care a făcut unirea principatelor. Turcii și cu fanarioșii lor au trecut ca un vis și mai târziu războiul pentru independență de sub glorioasa domnie a Regelui Carol ne-a adus neatârarea.

Dar și după acest război, Români au rămas împărțiți sub mai multe stăpâniri străine, cari ne-au apăsât cumplit, pentru a ne face să ne lepădăm de graiul, de credința și de obiceiurile strămoșești.

Dumnezeu nu ne-a lăsat nici de data asta. În urma celui mai sângeros război, din câte a cunoscut omenirea și pe câmpiile căruia noi am lăsat sute de mii din cei mai buni fii ai neamului, ne-am văzut în sfârșit cu ochii izbândirea celui mai mare vis, pe care l'am putut avea un suflet de Român, adică unirea Românilor de pretutindeni într-o singură țară mare și tare.

Ș'ai fi putut crede că măcar de data aceasta șirul suferințelor poporului român s'a încheiat și că de acum înainte se va deschide și pentru noi o vreme nouă de pace, ca să ne putem bucura în liniște pe pământul nostru de bunurile cu cari D-zeu l-a dăruit din belșug.

Ei, nu! Nici astăzi nu suntem scăpați de necazuri. În timp ce popoarele Apusului benchetuesc la ospățul păcii, pe care o așează pe temelii trainice pentru ei, țara noastră este și astăzi amenințată de dușmani și de afară și și dinăuntru.

Soartea Românilor a fost să lupte neîncetat. Și astăzi sentinela română stă cu arma la ochi pe malurile Nistrului, dincolo de care ne pândesc hoardele flămânzite ale bolșevismului născocit de jidani. O țară creștină de sute de milioane de suflete se mistue în flăcările comunismului, înghenunchiată și ținută sub călcăie prin groază, omoruri, jafuri și foamete, de o mână de jidani, cari se știe, că pe cât sunt de fricoși și umiliți când sunt stăpâniți de alții, pe atâta sunt de cruzi și nemiloși când ajung ei la putere.

Și nici înăuntru nu suntem lipsiți de dușmani. Și aici ne roade și ne sapă într'ascuns dușmanul neîmpăcat al neamului românesc, care este jidanul.

Și să luăm aminte. Dacă pe malurile troente ale Nistrului înghețat, în bătaia viscolului și crivățului, sentinela română ne poate apăra de dușmanul din afară, aici înăuntru nu putem avea altă nădejde de apărare de cât în noi înșine.

Aici înăuntru țării fiecare dintre noi trebuie să fie sentinela neador-mită pentru paza avutului și credinței strămoșești.

De aceea, la îndemnul marelui român Alexandru C. Cuza, pe care Dumnezeu pentru norocul neamului nostru ni l'a trimis, a luat ființă Liga Apărării Naționale Creștine, ca o armată națională ce stă împotriva dușmanului dinăuntru. Jidanul care după ce a pus mâna pe oraș și pe toate avuțiile țării, vrea acum să ne și stăpânească și să ne aducă — ferească D-zeu — în halul nenorocitei Rusii.

De acela toți cari simt românește și nu vor să lase ca țara aceasta care s'a strecurat nevătămată prin atâtea primejdii de-a lungul vremurilor, să se înstrăineze tocmai astăzi când a ajuns mare prin unirea tuturor Românilor, să se grăbiască și să se înroleze în această armată națională.

Să alergăm cu toții sub steagurile tricolore cu Svastica, desfășurate de d. Cuza pe tot întinsul țării și să stăm la postul de onoare, aici înăuntru țării, neobosiți și neînduplecați așa după cum sentinela română stă trează și neînfriată cu arma la ochi, în bătaia viforului și nămeșilor pe malurile troente ale Nistrului înghețat.

V. Moldovanul.

Pastorala unui episcop împotriva imoralității.

Viena, 20. — Episcopul austriac a dat o pastorală, în care se ridică cu multă asprime împotriva lipsei de morală a societății moderne.

El interzice scâzile și sporturile la care iau parte reprezentanții de ambe sexe și mai ales sporturile practicate de tinere fete în public.

Ordona pentru bălile la mare separație absolută între sexe și portul de costume cuviincioase.

Interzice excursiile la care iau parte fete și băieți împreună.

Interzice deasemenea dansurile moderne și îmbrăcămintea femeiască indecentă și termină cerând părinților să-și impună toată autoritatea pe lângă fiul și fiica, oricât de mari ar fi de vârstă.

Auziți părinți români pe episcopul austriac, că ai noștri Preasfințiți dorm!

SE ZICE:

Că Stauber Iosif fiind ales consilier al orașului Arad va scrie iarăși niște articole ca pe timpul când au trecut armatele române Carpații că „luați săcurile și zdrobiți cu ele capul valachilor fiindcă pentru gloanțe îi pagubă și sunt prea scumpe pentru lucrul acesta...”

Că Franța va desarma numai dacă l s'ar garanta siguranța și dacă în cazul unui atac va fi sprijinită necondiționat de Anglia.

Că mai mulți intelectuali din județul Satu-mare au luat inițiativa înființării unui partid țărănesc-românesc. Din provincie s'au primit o mulțime de adeziuni. Partidul va avea un caracter mai mult economic — național, iar în viitoarele alegeri își va pune candidații lui.

CETAȚENI!

De sute de ani, neamul nostru care s'a luptat și a învins atâtea furtuni de care a fost bătut, se sbate acum să scape de boala ticăloasă pe care cine știe ce blăstăm Dumnezeesc i-a aruncat-o asupra-i.

Am scăpat noi de toate noroadale barbare și prădalnice cari au trecut peste pământul țării noastre, dar nu ne-am putut încă tămădui de lepra jidovească.

Infipți în viața noastră socială prin cea mai ticăloasă depravare, prin insinuări, prin mită, prin speculă, prin camătă și prin toate înjosirile rușinoase, jidanii au isbutit să devie puternici, să ridice capul și să ne dispute până și dreptul sfânt de stăpânire asupra pământului strămoșesc.

Impotriva acestei îndrăsnii și a acestei obrăznicii fără nume, s'au ridicat din mijlocul neamului nostru un mănunchiu de oameni, luminați, energici și hotărâți care au alcătuit „Liga Apărării Naționale Creștine” care nu are alt scop decât înlăturarea cât mai grabnică și mai desăvârșită a primejdiilor jidovești și a jidoviților.

Aceasta Ligă are în fruntea ei pe neînvinsul luptător al cauzei naționale, profesorul A. C. Cuza dela Universitatea din Iași, înconjurat de un foarte mare număr din cei mai de seamă învățați ai neamului nostru.

Iată care este o parte din programul de luptă al „Ligei Apărării Naționale Creștine”.

Pentru săteni

1. Improprietărea individuală, continuă, până la limita proprietății de 100 de hectare teren cultivabil de proprietar.

2. Căminuri familiare pentru proprietatea mică, mijlocie și mare.

3. Izlazuri în toate comunele, ca proprietăți comunale și păduri comunale.

4. Prefacerea obștilor la toate exploatarea Statului și Comunilor, dezvoltarea cooperăției și încurajarea industriei casnice.

5. Desvoltarea școlii sătești.

6. Ingrijirea Bisericii și a slujitorilor ei.

7. Localuri de băi în toate comunele rurale.

8. Căminuri la orașe, pentru fiii sătenilor ca să poată urma la școală.

Pentru muncitorii din ateliere și fabrici

1. Echilibrarea salariilor cu profiturile capitalului.

2. Participarea la beneficii.

3. Preferarea muncitorilor români în toate industriile și în toate ramurile producției și administrației lor.

4. Desvoltarea sindicatelor românești.

5. Cooperative ale muncitorilor români, care să fie preferate la toate lucrările și furniturile publice.

6. Primirea în școlile de meserii și de comerț numai a fiilor de români.

7. Ocrotirea muncii, în deosebi a femeilor și copiilor.

8. Credit industrial, pentru sprijinirea industriilor române.

Pentru comercianți

1. Scutiri de patente pentru comercianții români începători.

2. Credit comercial.

3. Preferarea comercianților români, în concurență cu străinii la orice cumpărături făcute de administrațiile publice, civile și militare.

4. Primirea în școlile de comerț numai a fiilor de români, întrucât sunt excluși din învățurile străinilor.

5. Restabilirea vechilor frați creștini a breslelor cu caracter religios și di ajutor reciproc.

Pentru funcționari

1. Rezervarea funcțiilor Statului, Județelor, Comunelor și instituțiilor publice numai pentru români.

2. Statul general al salariilor, în pârfindu-se funcționarilor pe clase.

3. Înaintarea pe loc cu gradații.
4. Fixarea salariilor în raport cu greutatea familială.
5. Limitarea oarelor de muncă și pentru funcționari.
6. Acordarea de concedii periodice.
7. Scutirea de taxe școlare pentru copii funcționarilor.
8. Pensionarea cu leafă întreagă a ultimei funcții, eventual prin prelungirea serviciilor peste limita vârstei a funcționarilor valizi.

Problema jidănească.

1. Eliminarea jidanilor, silindu-i a pleca din țară, unde împiedică dezvoltarea liberă a națiunii românești.
2. Reintroducerea Art. 7 din Constituția dela 1866, iar până atunci, păstrarea Art. 7 din actuala Constituție.
3. Scoaterea jidanilor din armată.
4. Izgonirea jidanilor înțrași în țară dela 1914.
5. „Numeruz clausus”, adică limitarea proporțională în așa fel ca jidanii să nu fie admiși în comerț, meserii, industrii, întreprinderi, profesii libere, școli, ca elevi, față de populația totală a țării.
6. În Adunările legiuitoare și în consiliile comunale, jidanii să nu între.
7. Jidanii să nu fie alegători ai deputaților, senatorilor și consilierilor comunali și județeni.
8. Scoaterea jidanilor din comunele rurale.
9. Mărginirea jidanilor din presă, interzicându-le orice amestec în politica românească.
10. Tăierea rituală prin cuțitul hanului să fie cu totul oprită.
11. Schimbarea numelui să fie interzisă jidanilor, exceptându-se dela beneficiul legii, de care se dovedește că au abuzat în paguba ordinii publice.

Români cetățeni, „uniți-vă în cuget, uniți-vă în simțiri”: adunați-vă cu vrednicie în jurul steagului, ridicat de „Liga Apărării Naționale Creștine” și luptați cu îndărătnicie ca să curățiți holda strămoșească de pălămida ticăloasă a nației jidovești.

În mâinile voastre și a jidoviților stă astăzi viitorul copiilor și al întregului vostru neam.

Sus inimile!

L. A. N. C.

Înștiințare. Facem cunoscut prietenilor noștri dela sate, că întâlnirile în time într-o casă particulară sunt absolut libere, fără nici o autorizațiune.

Nici un organ politienesc, sau administrativ, n'are dreptul de a pătrunde într-o locuință particulară fără ordin special dela Judecătorul de instrucție, sau Procuror.

De autorizațiune este nevoie numai pentru intrări în localurile publice. Nimeni nu poate fi arestat fără un asemenea ordin.

Acel carl arestează fără astfel de ordin o fac pe răspunderea lor, și pot fi dați în judecată pentru arestare ilegală. — COMITEUL.

„Salonul Literar” Nr. 10.

A apărut „Salonul Literar” No. 10 de sub direcția lui Al. T. Stamatiad, cu următorul cuprins:

Emanuel Bucuța: Pe un drum de țară.

Mihail Celarianu: Innoptare.

Al. Negură: Vin dorurile acasă.

Al. T. Stamatiad: Poezii.

Eugeniu Ștefănescu-Est: Oglinde iacului albastru.

Alexandru Macedonski: Foi.

D. Nanu: Uciderea prin nepăsare.

Ch. Baudelaire: Răscumpărarea.

Const. Săineanu: Cronica literară:

N. Pora.

Insemnări și știri literare.

Bibliografie.

Exemplarul de 8 pagini 4 lei.

Redacția și administrația: Strada

Ion Calvin Nr. 4. Arad.

Cel ce urmăresc cu iubire această revistă sunt rugați să-și achite abonamentul de 100 lei prin mandat poștal, păstrându-și cuponul de adeverință.

Chestiuni de actualitate.

(Continuare)

Jidanii sunt ființe neasociabile, anarhistice. Ei sunt agenți revoluționari, dar dar conservatori față de ei înșiși. Adeseori auzim că în orașul Roman sau în Iași ori în altă parte jidanul Șloim sau Itic, etc s'a botezat trecând dela mozaism la vre-una din religiile creștine.

Jidanul este cel mai mare șmecher și dacă iei-colo dă aparența că vrea să se apropie de creștin, face aceasta numai din calcul pentru a-și ajunge scopurile cât mai curând posibil. Chiar dacă-și schimbă religia mozaică, numele, etc. și îmbrățișează ortodoxismul ori altă religie creștină — el însă rămâne mereu acelaș dușman al goiului (creștinului) pe care vrea să-l distrugă.

Întrebuințază toate tertipurile, toate mijloacele necinstite cu gândul că numai astfel contribuie la întemeierea împărăției lui Israel; peste dărâmturile tuturor neamurilor nejdănite.

Față de acest pericol din partea jidanilor a luat ființă de mil de ani antisemitismul care se produce neîntârziat și în mod firesc, ori decăteori într-o legătură arienii (creștinii) cu cei dintâi.

Antisemitismul s'a manifestat și se va manifesta la toate popoarele peste care vor încerca să năpădească lăcustele de jidani.

Analizând învățăturile talmudului jidovesc religia mozaică este egoistă și e foarte strâns legată de ființa jidanului.

Această religie mozaică este exclusivistă adică este făcută numai pentru neamul scârbos al jidovilor. Față de celelalte neamuri de pe pământ — ea este foarte dușmănoasă căci propagă și așteaptă pieirea lor.

Antisemitismul nu este un război contra manifestărilor religioase ale jidovilor; el este o sforțare a instinctului de conservare a rasei ariene îndreptată împotriva tendințelor de expansiune ale jidovilor.

Viața sufletească și spirituală a arienilor și deci și a Românilor este amenințată de jidănim cu distrugerea totală. Antisemitismul este după cum vedem o rezistență îndârjită contra antiarianismului jidovesc. El este provocat de motive temelnice, trainice și adânci.

Antisemitismul nu e condamnat, căci nu poate fi obligată nici o mișcare de-a-l cultiva, atât timp cât ea este în primejdie de a fi înăbușită de jidani.

Românii, ca orice neam care vrea să trăiască ca Stat și ca națiune au dreptul incontestabil de a fi antisemiți. Acest antisemitism se manifestă dela opincă până la viădică, dela soldat la general, dela sărac la bogat; întrucât trăiesc pe spinarea lor sute de mii de Alter, Moritz, Horin și alții.

Jidanii și-au acaparat toate bunurile acestei țări. Ei sunt putrezi de bogați și dacă sunt prinși în vre-un flagrant delict, au cu ce unge osia, ca să scape de pedeapsă.

Aceste lăcuste sunt o primejdie națională, căci ne sugrumă națiunea. Comerțul, întreprinderile de tot solul și toate afacerile învârtibile sunt monopolizate astăzi în mâna jidanilor. În viața de Stat, — dela Nistru până la Tisa — acești paraziți se lăfăiesc în tot felul de bunătați, căci au avut și au munți de aur furați din sudoarea noastră cu carl să cumpere pe impunitățile zilei. (Va urma)

Pohod na Arad e Sopron.

— Continuare. —

Aduce Dumnezeu și sfânta Duminecă și mă îmbrac de sârbătoare, căci îmi adusese soția vestimente, precum și de pat, încât eram bine aranjat, până și mânuși purtam, ceea-ce în temniță era mare gaia. Când strigă plutonierul ca românii să meargă la biserică, de cu vreme încep a da cu lighianul de ușă și vine apoi un părcălab înfuriat, carele înțelegând revolta mea justă îmi descueie ușă și-mi dă drumul la biserică. — Biserica era tot în edificiul Tribunalului. O odaie mare unde era improvisat un altar vizibil cu un aranjament sărăcăcios. — Când ajunsei în capelă, serviciul era deja început de preotul Olariu — referent conzistorial — iar răspunsurile erau date de un învățător din jurul Sibiului, secondat de comerciantul N. Mladin din Curtici, carele î-și făcea osânda de 5 ani fiind-că în desperare a împușcat pe Măria Sa deputatul și boerul Hămori, carele ia fost și preten de casă și ia mâncat averea cu doamna cea frumoasă, care așa îl iubea, încât în 2½ luni cât am stat și eu în temniță, numai odată îi făcuse vizita.

Învățătorul de carele pomenisem, se numea N. Sârbu, carele ajunsese la răcoare pentru-că falsificase un cambiu de 8000 coroane, făcându-și trai mai ténit ca însurețel nou și pentru care ispravă căpătase 2 ani închisoare.

Ajungând eu în capelă, mă cerdeam în drept a prelua eu funcția de cantor și de azi înainte eu eram dirigintele de strană. Deși mă simțiam jignit în cinstea mea de preot — fiind acum degradat la rangul de cantor — totuși simțiam o mângăiere sufletească, că mă pot ruga lui Dumnezeu. Aproape toți robii plângeau în decursul serviciului și puteai ceti pe fețele multora părerea de rău pentru crima svârșită. Un lucru însă îmi părea greu, căci erau părcălabii înarmați, pentru că ajungând odată în temniță, ți-ai pierdut toată încrederea și demnitatea și ca se va convingeți voi enara un simplu episod:

Într-o zi fusesi condus la judele de instrucție la interogator. Plutonierul Szabó — de carele amintisem, că era dur ca tureacul — zice unui părcălab: „Scoate hoțul ala de popă valah și îl condu la judele N. Eu acum eram mutat cu reședința în cela No. 5 lângă garda de inspecție și auzii bine inzulita magiarului. Eșind afară protestai pentru epitetul nedemne, apărându-mi onoarea, la ce el îmi răspunde: Nu te revolta Dle preot, dar eu sunt om bătrân și servesc de mult aici, însă până acum aici om cinstit n'a ajuns!” La aceasta eu îl răspund ca să-și însemneze bine vorba, că eu am să scap de aici, iar el acolo are să piară, căci aceea slujbă o are.

Mângăierea în temniță.

Cam la o lună de suferință mă pomenesc, că mi se descue ușă și sunt condus la procuror. Nespusă îmi fu bucuria, când văzui în cancelarie pe cumnatul — invalidul de război — Ioan Valea inv. carele venise dela Sopron, unde cercetase soția mea și se abătuse și pe la mine, dându-i voe procurorului a convorbi cu mine 5 minute în prezența lui. Pe cât de cordială a fost întâlnirea, pe atât de dureroasă a fost însă despărțirea. Mă liniștit însă mult, când mi-a raportat despre starea soției și a copiilor, pentru carl vărsam multe lacrimi. Alte vizite nu am primit, deoarece-ce ceilalți casnici nu au căpătat voie dela procuror a mă cerceta.

Mai uitam de năcazuri când conveneam cu cei 9 frați de suferință din comuna Cuvin, cari erau în arest preventiv din motivul, că în ziua de sf. Marie (28 Aug.) când România a declarat război Austro-Ungariei ei erau la crâșmă și închinau de sănătate zicând unul din ei: „beți fraților și adă numai jupâne, că plătește România-Mare!” Au stat și acești frați vreo 2 luni de zile la răcoare până ce s'au hotărât a da afară numele celui ce ar fi comis crima și anume N. Vorțan, tata învățătorului Vorțan și așa ceilalți au fost eliberați. (Va urma)

Știri de tot felul.

♦♦
Să se știe: că noi Liga Apărării Naționale Creștine n'avem nimic comun cu nici un partid politic, nu suntem prietenii nici unui partid politic; stimăm pe românii buni și cinstiți al oricărui partid, urâm și ne este greață de românii necinstiți și de jidoviții oricărui partid și în fine iubim și ne sunt dragi toți aderenții și membrii Ligei Apărării Naționale Creștine! Acestea spre știrea tuturor și în deosebi spre a acelor capuri seci cu mintea mărginită, răutăcioși și mincinoși cari bîrfesc că am avea legături cu careva dintre partidele politice.

— Este rușine și lașitate ba chiar crime au comis partidele politice și unele și altele alinându-se cu strălăni cu ungurii ori cu jidanii ca să câștige câțiva candidați în consiliile orașelor.

Lucru frumos și românesc era să se fi înțeles toți românii să fi format ei împreună un front unic național românesc și suntem siguri că ar fi reușit în toate orașele. Dar durere pentru ambiții personale, pentru interese de partid s'au jertfit, sau sacrificat drepturile și comorile cele mai scumpe ale neamului și țării românești.

Oare vor înțelege oamenii, bunii români, țărani, muncitorii și funcționarii de toate categoriile că datorința lor sfântă este să părăsească cu scârbă partidele politice și să intre cu toții cei buni, în Liga Apărării Naționale Creștine unica mângăiere și speranță de mântuire pentru neamul românesc.

— Liga Apărării Naționale Creștine n'are nici un fond de propagandă, n'are nici un sprijin nici un ajutor din partea nimănu. suntem foarte săraci și cu toate acestea propaganda noastră națională creștină cucerește teren pe zi ce trece.

Pentru ca să putem face o propagandă și mai intensivă rugăm pe toți bunii români să contribuie cât de puțin la fondul de propagandă și în special membrii înscrși ai L. A. N. C. să binevoiască a solvi fără întârziere câte cel puțin 20 Lei taxă anuală de membru.

Sumele primite se vor achita după dorință prin ziar ori scrisori închise.

— Alegerile din orașe dovedesc că și suprimarea încetățenirilor, excepționând cazurile extraordinare și ale românilor, este o chestie imperioasă pentru români, și pentru țară.

— Toți On. abonați sunt rugați respectuos să binevoiască a-și achita abonamentele fiindcă avem greutăți foarte mari din cauza neajunsurilor materiale. Vă rugăm deci să Vă faceți datorința sprijinind în felul acesta mișcarea noastră națională creștină.

— La alegerile parlamentare Liga Apărării Naționale Creștine va lua parte cu liste proprii în întreaga țară. Rugăm pe toți aderenții să facă programul încă de pe acum și să ceară statute și svastici ca să ne cunoască poporul și să poarte cu mândrie în pept insigniile Ligei, ca o dovadă de ostăși credincioși și fanatici în lupta sf. pentru neam lege și țară.

† **Milcinovici Atanasie**, stud. medic. S-a stins încă unul din luceferii studenției creștine. S'a șters încun suflor, din marea carte a vieții: Tinărul Milcinovici Atanasie, student din anul II la facultatea de medicină militară umană din București, în urma unor grele și îndelungate suferințe, s'a dat la 15 Febr. a. c. suflul în mâinile creatorului, la vârsta de 22 ani.

Băiat sărac, dar modest care numai din propria trudă s'a susținut cu toate cele necesare... A fost un model de sirguință... Suflul nobil, cinstit și plin de călății... Muncitor sirguincios și dedicat cu totul: Idei naționale.

Deși de naștere din T. Severin, totuși marea parte din viață și-a petrecut-o în mijlocul Bănătenilor. Sa asimilat cu totul celor din jurul său.

Prin moartea sa, lasă regrete unanime în mijlocul cunoștințelor și a încregerii studenților române luptătoare.

Corpul său neînsuflețit se va reînălța în pământ, spiritul său v'a plană însă de-afururi și va fi neșters din memoria noastră!

Dumnezeu să-l odihnească!

Stoiciu Ionel, student.

Un munte mișcător. În Elveția un munte a început să luncce înainte și înaintea pe fiecare zi cam un metru. La poalele lui fiind un sat, oamenii au plecat de prin casele lor, ca să nu-i surprindă muntele mișcător și să-i acopere fără veste.

— Cu nemărginită durere aducem la cunoștință încetarea din viață a mult iubitului și în veci neuitatului rob alui D-zeu **Vasile Boneu**, tatăl Dlui Vasile Boneu, primnotarul județan Arad, profesor la liceul „Avram Iancu” din Brad, care a încetat din viață în etate de 72 ani, la 21 Februarie în Timișoara.

Dormi în pace suflet blând! Fie-ți memoria în veci binecuvântată!

Publicațiune. Se aduce la cunoștință publică, că pentru imprimarea Monitorului județean și pentru imprimarea și furnizarea imprimatelor, registrelor necesare Prefecturii județului Arad, în ziua de 24 Aprilie 1926 la orele 10 a. m. se va ține licitație publică cu oferte închise în biroul Serv. Fin. și Economic, în conformitate cu art 72 și următorii din legea asupra contabilității publice.

Caletul de sarcini se poate vedea în biroul Serv. Fin. și Econ. în zilele oficiale între orele 11-13 din zi.

Amatorii vor depune deodată cu înaintarea ofertei și o garanție de 20.000.

Arad, la 16 Febr. 1926. — Prefect Inspector General Administrativ. (ss) **I. Georgescu**. Șeful Serv. (ss) **A. Petruțiu**.

RAVAȘE.

Lipova, la 8 Februarie 1926, *Domnule Redactor*, Cu mult regret trebuie să vă aducem la cunoștință următorul fapt, care s'a petrecut în orașelul nostru, de altcum în totdeauna pătruns de sentiment național: În ziua de 6 Februarie 1926, Școala superioară de Comerț, a cărei director este dl Aurel Lepădatu, a aranjat o petrecere împreună cu dans, în sala hotelului „Central”. La această petrecere, — care se crede că este românească, — au fost câteva perechi de unguri și jidani, din care cauză aranjamentul muzicii, — un profesor, — a găsit de cuviință, — probabil influențat de drăgălașul surăs dat de careva din unguroaicele de față, — să comande aproape după fiecare „simyi-java” câte un „csárdás” pe care apoi numitele perechi, — dimpreună cu câteva perechi de „românași intelectuali” de ai noștri, — îl jucau în chioțe sălbatece. Ce tablou regretabil în ochii celorlalte fete și băeți în costume naționale românești!... Ce e mai trist, acest tablou s'a repetat în decursul nopții de 5 ori, dimineața petrecerea sa încheiat cu regretabilul „csárdás”. Hore, sârbe, ardelen,

s'au jucat doar două, a treia horă dimineața numai după multele insistențe a băeților și, și aceasta de două minute; la întrebarea că de ce numai atât? am primit răspunsul că trebuie să ne acomodăm împrejurărilor... Vai ce trist sună de la un profesor, reprezentant al românismului, și acum tot noi să ne acomodăm și să ne schimonosim după placul străinilor? Oare mai ține mult boala aceasta între românii noștri? nu se vor sfârși odată acestea uitări de sine? Nu vor înțelege rătăciții ce ne-au lăsat cu gură de moarte cei 800.000 români morți în războiul pentru încregera neamului și ceilalți martiri ai românismului?

Noi suntem atât de scârbiți de astfel de fapte nedemne de nici un om care are puțin simț și conștiință românească cu atât mai puțin demne de un domn profesor, încât nu putem decât să înmulțim numărul celor puși pe lista neagră și să le aducem la cunoștință că

amarnică va fi răzbunarea!

Români folosiți produsele românești cari sunt tot așa de bune ca și cele străine.

„VICTORIA” institut de credit și economii, societate pe acții în ARAD

CONVOCARE.

Domnii acționari ai institutului de credit și economii „VICTORIA”, prin aceasta se invită, conform §-ului 27 din statute, la

a XXXVIII-a adunare generală ordinară

care se va ține în Arad, la 25 Februarie 1926, orele 11 înainte de amiază, în localurile institutului (Bdul Regele Ferdinand I. No. 3)

OBIECTE:

1. Raportul Direcțiunii, al Comitetului de Supraveghiere și stabilirea bilanțului.
2. Deciderea asupra împărțirii venitului curat

3. Modificarea paragrafelor 6, 10 și 12 din statute.
4. Fixarea marcelor de prezență.
5. Alegerea a doi membrii în Direcțiune.

Domnii acționari cari doresc a participa la Adunarea generală în persoană sau prin plenipotențiați, în sensul §-ului 22 din statute, sunt rugați a-și anunța la Direcțiune dreptul lor de participare la Adunarea generală și eventual dovezile de plenipotență, cel puțin cu 24 ore înainte de Adunarea gen.

Arad, la 12 Februarie 1926.

Direcțiunea.

Activa				Contul Bilanț la 31 Decembrie 1925.				Pasiva			
Cassa	---	---	---	10613771	49	Capital social	---	30000000	---	---	---
La bănci	---	---	---	5098688	18	Fondul de rezervă general	10000000	---	---	---	---
Escont	---	---	---	126636727	50	Fondul de rezervă special	5563999	39	---	---	---
Hipoteca	---	---	---	92479	50	Fondul de pensiune	2000000	---	17563999	39	---
In Cont-curent	---	---	---	88347363	02	Depuneri spre fructificare:	---	---	---	---	---
Diverși debitori și poziții transitoare	---	---	---	176927	83	In livrete	---	125579904	49	---	---
Efecte proprii	---	---	---	8774067	50	In Cont-curent și depozite	---	---	---	---	---
Efectele fondului de pensiune	---	---	---	1331444	---	de cassă	---	12343575	88	137923480	37
Realități proprii:	---	---	---	---	---	Creditori: div. conturi creditoare și poziții	---	---	---	---	---
Casele din Arad	---	---	175000	---	---	tranzitoare	---	---	---	8083427	41
Casa filialei Chișineu	---	---	20000	---	---	Reescont	---	---	---	37059050	---
Casa filialei Șiria	---	---	200000	---	---	Dividende neridicate	---	---	---	95107	---
Casa filialei Ineu	---	---	30000	---	---	Interese transitoare anticipate	---	---	---	2674092	10
Casa filialei Radna	---	---	115000	---	---	Beneficiu net	---	---	---	11039842	22
Casa filialei Pecica	---	---	500000	---	---	---	---	---	---	---	---
Casa filialei Buteni	---	---	300000	---	---	---	---	---	---	---	---
Realități de vânzare	---	---	2027529.47	3367529	47	---	---	---	---	---	---
Mobilier (descriș)	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---
---	---	---	---	244438998	49	---	---	---	---	244438998	49

Gheorghe Adam, m. p. director executiv

Arad, 31 Decembrie 1925.

Pentru contabilitate:

Virgil Antonescu m. p., subdir. expert contabil.

DIRECȚIUNEA:

Roman R. Ciorogariu m. p. președinte. Dr. Aurel Demian, m. p. v.-președinte. Dr. Sever Ispravnic, m. p. Ilie Pop, m. p. Axente Secula m. p.
Dr. Cornel Ardelean m. p. Procopiu Givulescu, m. p. Antoniu Mocionyi m. p. Dr. Ștefan C. Popp, m. p. Traian Văflan, m. p.

COMITETUL DE SUPRAVEGHIERE:

Subsemnatul comitet de supraveghiere am axaminat contul prezent și l-am aflat în consonanță cu registrele institutului.

Aureliu St. Șulufiu, m. p. președinte. Dr. Eugeniu Beleş, p. m. Demetriu Muscan, p. m. Dr. Aurel Raicu, p. m. Dr. Ion Robu p. m.

Cenzurat: Prefectura Județului.

Tiparul Tipografiei Dieceazane Arad. — 38